Ajuntament de Barcelona

Núm. Exp.: 01 OOFF2021

Títol: Aprovar Ordenances Fiscals per a 2020 i successius

Document: Informe sobre les al·legacions presentades pel Gremi de Garatges de Barcelona

Un cop aprovat provisionalment el Projecte de les Ordenances Fiscals per a 2021 i successius, pel Plenari de 30 d'octubre de 2020, s'obre un període d'exposició pública per poder presentar al·legacions que s'inicia el 3 de novembre i finalitza el 15 de desembre de 2020.

Des del Gremi de Garatges de Barcelona i amb data de 14 de desembre de 2020, s'han rebut les següents al·legacions de les quals, l'equip tècnic sotasignat, seguint indicacions de l'equip de govern, informa tot seguit de si s'han estimat o no, total o parcialment:

> És per això que respectant el principi de legalitat a que tots ens trobem sotmesos, i sense sortir de l'àmbit de les competències municipals, s'imposa revisar el criteri que fins ara s'aplica, i modificar el llindar de valor cadastral que es proposa i a partir del qual s'exigeix el tipus impositiu incrementat de l'IBI-Urbana a la nostra ciutat, mitjançant incloure en el còmput, per després seleccionar fins el 10% de major valor, aquells garatges i aparcaments d'ús no residencial, quina activitat es troba subjecte a l'epígraf 751, 751.2 i 751.3 de l'activitat económico-empresarial, i també tenir present el necessari exercici i desplegament de les potestats de foment i ajut compatibles amb aquelles inversions i millores dirigides a la regeneració i rehabilitació dels nostres garatges i aparcaments. En aquest sentit es considera que un topall adequat a incloure en l'annex de l'Ordenança Fiscal fora el de 1.200.000 €, que és el que per exemple ara es trobava establert a Madrid.

Aquesta al·legació NO S'ESTIMA, d'acord amb el que tot seguit s'exposa.

L'article 72è, apartat 4t, del Text refós de la Llei d'Hisendes Locals (TRLHL), aprovat pel RDLegislatiu 2/2004, de 5 de març, preveu: "Dins els límits resultants d'allò que disposen els apartats anteriors [als municipis amb la població i les competències de Barcelona, els correspon un mínim del 0,4% i un màxim del 1,3%] els ajuntaments poden establir, per als béns immobles urbans, exclosos els d'ús residencial, tipus diferenciats atenent als usos establerts en la normativa cadastral per la valoració de les construccions. Quan els immobles tinguin atribuïts diversos usos, s'aplicarà el tipus corresponent a l'ús de l'edificació o dependència principal. Aquests tipus només es podran aplicar, com a màxim, al 10% dels béns immobles urbans del terme municipal que, per cada ús, tingui major valor cadastral, a quin efecte l'ordenança fiscal assenyalarà el corresponent

Ajuntament de Barcelona

llindar de valor per tots o cadascun dels usos, a partir del qual seran d'aplicació els tipus incrementats."

En exercici d'aquesta potestat discrecional, l'art. 7è 2 de l'ordenança fiscal núm. 1.1 de Barcelona regula, des de l'any 2005, el tipus específic per als béns urbans, exclosos els residencials, que dins de cada ús de la construcció, tenen major valor cadastral. Aquest tipus específic, que és únic per a tots els usos, es fixà inicialment en el 0,85%, i des de l'any 2010, és el 1,00%. Així mateix, donat que la fixació de l'existència del llindar de 15.999,37€ (en el tràmit de l'aprovació definitiva s'ha incrementat el llindar de 15.000€ a 15.999,37€ per garantir que el tipus específic s'aplica al 10% dels immobles amb major valor cadastral, així amb aquest llindar s'aplicaria al 8,27% dels immobles) i del tipus de l'1% és competència del govern en la seva política tributària, seguint les indicacions del mateix es desestima modificar aquests paràmetres.

La correcció de l'ordenança municipal ha estat corroborada pel Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, en sentència núm. 1080/2011, de 25 d'octubre, per la qual es desestima el recurs interposat pel GREMI DE GARATGES. El TSJC reprodueix els arguments del Tribunal Constitucional en Interlocutòria núm. 123/2009, de 28 d'abril, quant a l'adequació de l'art.72.4 TRLHL als principis d'igualtat i de capacitat econòmica i subratlla que l'establiment del tipus dins els límits legals, en tractar-se d'una facultat que procedeix directament de la Llei, "no exigeix cap motivació expressa", ni pot ésser qualificat d'arbitrari o discriminatori.

El fet que en l'annex II es determini la categoria d' "Aparcaments" per poder aplicar el tipus impositiu específic no atempta contra el que determina l'article 72.4 TRLHL en el sentit de que "els ajuntaments poden establir, per als béns immobles urbans, exclosos els d'ús residencial, tipus diferenciats atenent als usos establerts en la normativa cadastral per la valoració de les construccions". Doncs dins del quadre a què fa referència la norma 20 de l'annex del RDL 1020/1993, conté els usos cadastrals, i aquests estan detallats en classes i, a la vegada, en modalitats. De manera que no es tracta de crear noves modalitats d'usos tal com fa referència les al•legacions, i es té en compte els usos establerts en la normativa cadastral per la valoració de les construccions, encara que de manera més detallada seguint l'esmentada normativa estatal.

Per altra banda, vincular l'aplicació del tipus específic al 10% dels immobles amb major valor cadastral dels usos d'aparcaments a partir dels epígrafs de l'IAE d'aquest tipus d'immobles, no es contempla i no està previst a la Llei d'Hisendes Locals, de manera que s'hauria de modificar aquesta normativa estatal de l'impost o bé la normativa cadastral.

Jordi Ayala Roqueta

Gerent de Pressupostos i Hisenda

Barcelona, 21 de desembre de 2021

Ajuntament de Barcelona 2020.12.21 10:37:55 +01'00'